

Είδαμε και προτείνουμε: «Ulrike – γράμματα από τη νεκρή πτέρυγα» στο θέατρο Φούρνος

OpenMind
30/04/2026

Επιλογή: αυτή είναι η λέξη που ταιριάζει στην παράσταση «Ulrike – γράμματα από τη νεκρή πτέρυγα» στο θέατρο Φούρνος. Επιλογή ενός δύσκολου θέματος, επιλογή της απλότητας των μέσων, επιλογή να πάει το θέατρο κατευθείαν στον πυρήνα. Και ένα ουσιαστικό μπράβο για την ανάδειξη τέτοιων θεμάτων, που σπάνια βρίσκουν χώρο στη σκηνή με αυτή την καθαρότητα.

Ας το πούμε από την αρχή, καθαρά: το να πιάσεις σήμερα τη μορφή της Ούλρικε Μάινχοφ και να τη φέρεις στη σκηνή δεν είναι ούτε εύκολο ούτε «ασφαλές». Κουβαλά πολιτική ένταση, ιστορικό βάρος, παρεξηγήσεις και μια σχεδόν τοξική μυθολογία γύρω από τη RAF. Κι όμως, εδώ δεν υπάρχει καμία διάθεση εξωραϊσμού ή εύκολης αγιοποίησης. Υπάρχει κάτι πολύ πιο δύσκολο: μια κατάβαση.

"Κοιμήσου ήσυχα καλοζωισμένε και αποχαυνωμένε κόσμε της μεγάλης Γερμανίας. Και σεις από την υπόλοιπη Ευρώπη, οι υγιώς σκεπτόμενοι. Κοιμηθείτε ήσυχα σαν πεθαμένοι. Η κραυγή μου δεν θα σας ξυπνήσει."

Η μορφή της Ούλρικε Μάινχοφ παρουσιάζεται με καθαρότητα και ουσία. Η παράσταση δείχνει την εμπειρία της απομόνωσης, τη φθορά του σώματος και του νου, αλλά και την προσπάθεια ενός ανθρώπου να σταθεί όρθιος μέσα σε ακραίες συνθήκες. Το πολιτικό στοιχείο υπάρχει διαρκώς και περνά μέσα από το ίδιο το σώμα.

Η Ναταλία Γεωργοσοπούλου είναι συγκλονιστική. Η φωνή της έχει δύναμη, ρυθμό και ακρίβεια. Δίνει βάρος σε κάθε λέξη. Κρατά την ένταση από την αρχή μέχρι το τέλος και καθηλώνει το βλέμμα. Η παρουσία της στη σκηνή είναι σταθερή και ουσιαστική.

Η Φανή Βοβώνη δημιουργεί με το βιολί της ένα έντονο ηχητικό περιβάλλον. Ο ήχος συνοδεύει την εμπειρία της απομόνωσης και την κάνει πιο αισθητή. Η μουσική και ο λόγος κινούνται μαζί και δίνουν μεγαλύτερο βάθος στην παράσταση.

Η σκηνοθεσία του Σάββα Στρούμπου είναι λιτή και συγκεντρωμένη. Δεν υπάρχουν περιττά στοιχεία. Όλα έχουν λόγο ύπαρξης και υπηρετούν το αποτέλεσμα. Η σκηνή θυμίζει έναν κλειστό χώρο όπου όλα δοκιμάζονται.

Η αναφορά Στη σωφρονιστική αποικία δίνει ένα ακόμη επίπεδο κατανόησης. Η ιδέα της τιμωρίας που χαράζεται πάνω στο σώμα γίνεται ξεκάθαρη και εδώ.

Η παράσταση στο σύνολό της λειτουργεί δυνατά και καθαρά. Κρατά την ένταση, ενεργοποιεί τη σκέψη και αναδεικνύει την αντίσταση ως ανάγκη και στάση ζωής.